AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING DAILY NEWSPAPER

NO. 290 — CLEVELAND, O., WEDNESDAY MORNING, DECEMBER 11, 1940 — LETO XLIII. — VOL. XLIII.

Hitler bo premagal ves svet!

Tako je zagotovil nemškim delavcem, ter obdolžil demokracijo, da temelji na lažeh. Vidi pred seboj še dolgo vojno.

Berlin, 10. dec. — Hitler je danes povedal Nemčiji, "da bo premagali ves svet." V svojem govoru je napadal demokracije, rekoč: "Ta bogata Amerika, ta bogata Anglija, ta bogata Francija, — takozvane demokracije, ki pa temelje na laži!" Toda naj se zgodi karkoli hoče, kar je zagotovil Hitler, Nemčija bo premagala.

Hitler je govoril nemškim delavcem, katere je podžigal k vzdržnosti ter jih obenem svaril pred upanjem na skorajšnji mir. Hitler je govoril 12,000 delavcem v berlinski tovarni za municijo, Borsig. Njegov govor je bil prenašan razen po vsej Nemčiji tudi v Italiji, Madžarski in Slovaški.

Napadal je demokratske države rekoč: "Človek bi mislil, da bi bili v takozvanih deželah svobode in demokracije vsakdo v izobilju. Toda temu ni tako, ampak je res ravno obratno. Nikjer je standard naroda tako nizek. Izjema je Amerika ima od 12 do 15 milijonov brezposelnih vsako leto."

Kakor je vznešeno poudarjal; da ima zmožnost za delo je naš kapital, naš kapital in s tem bomo premagali ves svet. Naj se zgodi karkoli hoče, Nemčija bo ostala zmagovita! Toda čas za končni boj bomo določili mi. Jaz sem vedno previden. Mi lahko čakamo. Svet mora priznati, da Nemčija ne more biti premagana, niti v vojaškem, niti v ekonomskem oziru. Danes je boj med kapitalom in delavstvom in Nemčija zastopa delavstvo.

Hitler je končal z besedami: "Petnajst let si prizadevam dobiti zaupanje nemškega naroda. In s tem zaupanjem vam bom v stanu napraviti Nemčijo kulture, miru in izobilja."

*

New York, 10. dec. — Radio iz Londona naznanja, da smatrajo v Angliji Hitlerjev govor za najbolj defenzivni govor vsega njegovega političnega življenja. Hitler v svojem govoru ni niti z besedo omenil Italije, niti ni omenil o kaki ofenzivi, niti ni omenil svojega "novega reda," ki ga pripravlja za Evropo. Omenil je samo, da bo od tedna do tedna silnejše napadal Anglijo, kar itak vsi vemo. Njegovi poslušalci so bili manj navdušeni kot še kdaj poprej.

BOŽIČNI OBIČAJI RAZNIH NARODNOSTI

V nedeljo 15. decembra priredi International institut (Y. W. C. A.) izredno zanimivo predavanje o božičnih običajev, kjer bodo modelovale razne narodnosti v Clevelandu. Dekleta od Yugoslovanov (Slovene) kluba so si izbrala kot svoj doprinos "Miklavžev večer." Pokazale bodo drugim narodnostim, kakšni so slovenski običaji topogledno in kako otroci nastavljajo peharje in razne druge velike posode na predvečer godu sv. Miklavža, ki jim prinese raznih dobrot, pa ki nikoli ne pozabi prinesti tudi šibe.

Druge narodnosti bodo pokazale pa svoje običaje, da bo res zanimivo. Predstava se prične ob štirih popoldne v Y. M. C. A., Prospect in 17. cesta. Nobene vstopnine ne bo in vsakdo je prijazno vabljen.

Nemci se na moč trudijo, da popolnoma uničijo Poljake

Dr. Paul Super, ki je živel na Poljskem od leta 1922 do 1939, ko je moral bežati pred nemško okupacijo pravi, da bo to zimo umrlo od gladu vse od 1000 do 5000 Poljakov. Pri vsem tem pa ni nobene poti, da bi se jim poslalo pomoč, ker tega ne dovolijo nemške oblasti.

Nemci sistematčno delajo na tem, da uničijo poljsko kulturo, industrijo in narodno bogastvo. Univerze in višje šole so Nemci zaprli. Zgodovina in zemljepisje se ne sme podučevati v ljudski šoli. Nemci so izropali vse poljske knjižnice in jih uničili; enako tudi muzeje in umetnine. Vsa poljska industrija mora delati samo za Nemce.

Poljska dekleta s silo tirajo v nemška vojaška taborišča, da služijo nemškim vojakom v naslado. Na sto tisoče Poljakov so poslali v Nemčijo in Rusijo, kjer morajo delati kot navadni sužnji. V Varšavi so sezidali Nemci 8 čevljev visok zid okrog judovske naselbine, kjer ljudje umirajo kot muhe.

Poljski narod to vse potrpežljivo prenaša in čaka na odrešenje. Ko bo prišel čas, se bodo Poljaki dvignili nad Nemce kot en mož.

Hitler je že izgubil vojno, pravi Beneš

London, 10. dec.—Dr. Edvard Beneš, bivši predsednik čehoslovaške republike, je danes izjavil, da je po njegovem mnenju Nemčija že izgubila vojno. Dr. Beneš je podal časnikarskim poročevalcem sledeče vzroke za svojo trditev:

Izid volitev v Zed. državah, v katerih se je narod izrazil, naj se da Angliji vsa podpora. Zmaga Anglije nad Nemčijo s tem, da je preprečila invazijo nemške armade. Polom italijanske armade na Grškem in težkoče, ki jih ima Nemčija v okupiranih deželah.

Kdo je močnejši

Olindo Tozzi, star 53 let, stanujoč na 645 Woodland Ave., rodom Poljak, stanujoč istotam, sta se že dolgo prepirala, kdo je boljši v boju, Poljaki ali Italijani. Včeraj je Tozzi Poljaka zaklal.

V bolnišnico

Zadnji petek se je podala v Glenville bolnišnico Karolina Starich iz 915 E. 143. St. Včeraj je srečno prestala operacijo. Upamo, da se bo kmalu boljšega zdravja vrnila domov.

Italijani bodo šli iz Albanije?

Atene, 10. dec. — Po mestu se je danes razširila govorica, da bodo vsi Italijani odšli iz Albanije. Govorice slonę na vesteh, da so začeli Italijani utrjevati pristanišče Durazza, da bi lahko krili odvoz italijanskih čet iz Albanije.

NOVI GROBOVI

Charles Turk

V pondeljek zjutraj je umrl v U. S. bolnišnici v Chillicothe, Ohio, Charles Turk, star 54 let. Bolehal je štiri mesece. Rojen je bil v vasi Barnback, Nemčija. V Ameriko je prišel 1903. Leta 1907 je vstopil k ameriškim marinom, kjer je služil tri leta. Ko je izbruhnila svetovna vojna, je zopet vstopil k marinom in je služil štiri leta. Dokler je živel v Clevelandu Mr. Matt Holmar, organist pri sv. Vidu, je stanoval Turk pri njem. Tukaj zapušča brata Franka, ki živi na Hecker Ave., sestrično Mrs. Mary Rayer, strica Ferdinanda Turk in več drugih sorodnikov, nečakov in nečakinj, v Evropi pa dve sestri in enega brata. Truplo leži v pogrebnem zavodu A. Grdina in Sinovi, odkoder se bo vršil pogreb v četrtek dopoldne ob desetih v cerkev sv. Vida. Naj se spočije v ameriški zemlji, preostalim pa naše iskreno sožalje.

Johana Štih

V Mount Sinai bolnišnici je preminila po kratki bolezni Johana Štih, rojena Tomšič, stara 60 let. Po domače so jo klicali Muflar. Pogreb se bo vršil iz hiše žalosti, 836 E. 155. St. v soboto zjutraj pod vodstvom pogrebnega zavoda Frank Zakrajšek. Podrobnosti bomo poročali jutri.

Prestal operacijo

Znani pevec, basist, John Lube Jr. je v Glenville bolnišnici srečno prestal operacijo. Obiski so dovoljeni.

Angleži obkoljujejo Italijane v Egiptu

37 ur je bil London brez vsakega napada

London, 10. dec. — Do devetih zvečer sinoči je poteklo 37 ur in pol, odkar ni bil nad Londonom niti en nemški bombnik. Od 7:30 zjutraj v pondeljek, pa do devetih zvečer v torek se ni v Londonu oglasila niti enkrat svarilna piščal. Angleži ugibljejo razno o tem. Nekateri mislijo, da je treba to pripisovati veliki škodi, ki so jo povzročili angleški bombniki nemškim zrakoplovnim pristanom, drugi pa zopet mislijo, da se Nemci pripravljajo za nov napad pozneje.

Toda angleški bombniki so vseeno leteli nad Nemčijo in bombardirali tovarne za zrakoplove v Bremenu, pristanišče Lorient v Franciji in pristanišče Boulogne. Požari, ki so jih zanetile bombe, so se videli celo na angleško obal.

Angleži so obesili dva nemška vohuna

London, 10. dec.—Danes zgozjutraj so obesili dva nemška vohuna. To sta bila 25-letni Jose Waldberg, nemški državljan in 24-letni Karl Meier, danski podanik. Zasačili so ju, ko sta oddajala važna poročila po radiju na kratke valove v Nemčijo. Prijeli so ju kmalu zatem, ko sta dospela v Anglijo, toda oblasti ne povedo, kdaj je bilo to.

To je tudi prvo uradno poročilo o eksekuciji vohunov. Obsojena sta bila po zakonih, ki določajo smrt na vešalih za špijonažo.

Društvo Kristusa Kralja

Za leto 1941 je društvo Kristusa Kralja št. 226 KSKJ izvolilo sledeči odbor: Predsednik Frank Fabjan, podpredsednik Ulrich Lubi, tajnik Louis Zgonc, 1123 E. 71. St., blagajničarka Mary Stanonik, zapisnikarica Mary Zupančič; nadzorni odbor: Frank Kern, John Mencin in Anton Klančar; zdravnika: dr. F. J. Kern in dr. M. Oman; duhovnik vodja msgr. B. J. Ponikvar. Seje se vršijo vsako prvo nedeljo v mesecu.

Vesel dogodek

Pri družini Edward in Jean Laurin, 20187 Goller Ave. se je oglasila teta štorklja in jim pustila za spomin zalo hčerko prvorojenko. Dekliško ime matere je bilo Jean Maver. Naše čestitke!

Angleži so že presekali Italijanom vse glavne prometne zveze in počasi poganjajo Italijane proti morju. Angleži so se zagozdili med italijanske divizije na 75 milj dolgem sunku.

Cairo, Egipt, 10. dec. — Zadnja poročila iz zahodne puščave naznanjajo, da so Angleži presekali glavno italijansko komunikacijsko linijo v velikem polkrogu, vsled česar je več italijanskih oddelkov popolnoma odrezanih od glavne armade. Angleške čete so se zagnale naravnost proti Sredozemskem morju in sicer zahodno od italijanske baze Sidi Barrani, kjer so se bili Italijani utrdili v glavni bazi, da od tod napravijo pohod na Egipt. Na ta način so Angleži popolnoma obkolili to bazo. Včeraj so zajeli Angleži 4,000 Italijanov, ogromno število bojnih tankov in trukov in danes so preganjali posamezne oddelke Italijanov, ki niso mogli dovolj hitro za svojo glavno armado.

Poročila zatrjujejo, da se Italijani dobro branijo, toda Angleži prodirajo stalno naprej. Včerajšnja mesečna noč je pomagala Angležem, da so ojačili svoje pozicije in danes zjutraj so iznova napadli.

Tekom včerajšnjega dneva so angleški bombniki napadali zadnje pozicije laške armade ter bombardirali vsak laški zrakoplovni pristan v zahodni puščavi in v Libiji. Napravili so Italijanom ogromno škodo. Drugi oddelki angleških bombnikov so pa napadali italijanske oklopne kolone na poti med Sidi Barrani in Libijo. Angleži so sklatili Italijanom 22 bojnih letal v teh par dneh bojne akcije.

Angleži so prodirali tako naglo, da so v treh dneh posegli 75 milj daleč med italijanske pozicije. Ofenziva bi se bila pričela že pred enim mesecem, toda angleška armada v Afriki je morala najprej dobiti druga letala, ker jih je mnogo poslala od tukaj na pomoč grški armadi.

Grki poročajo o novih uspehih

Atene, 10. dec. — Poročila s fronte trdijo, da so grške čete zavzele nove važne pozicije potem ko so prizadele deveti italijanski diviziji težke izgube. Boj se je vršil večinoma mož proti možu. Ti boji so v severni Albaniji, kjer Grki prodirajo proti Elbasanu.

Na južni fronti se Italijani še vedno umikujejo pred Grki, ki prodirajo proti pristanišču Valona. Grško vrhovno poveljstvo poroča: "Vse desno krilo italijanske armade je na umiku severno od pristanišča Edda in mesta Argirokastro. Njih zadnje straže, ki zaslanjajo umikajočo armado, so v neprestanih spopri-jemih z našimi prednjimi stražami. Proti severu se je moral sovražnik umakniti pred napadi naših čet. Še bolj proti severu je pa sovražnik zapustil strategične višine, katere je držal do zadnje nedelje, in ki so velikega pomena za nas. Sovražnik se je moral umakniti v divjem begu in če ni bil popolnoma uničen, se lahko zahvali izredno slabemu vremenu."

Grško poveljstvo tudi poroča, da hoče streti italijansko armado v Albaniji prej, predno dospe 80,000 novih vojakov iz Italije, o katerih se poroča, da so na potu.

Nemčija dela na premirju med Italijo in Grško

London. — Iz Belgrada se poroča, da sta bila v razgovoru nemški poslanik v Turčiji, Franz von Papen, in turški tujezemski minister Saracoglu, kako bi se v najkrajšem času privedlo do premirja med Grčijo in Italijo. V diplomatskih krogih se govori, da bi Nemčija rada rešila Italijo sramotnega poraza v Albaniji, zato deluje zdaj na premirju.

Belgrajska Politika in Vreme pišeta, da bo šel turški zunanji minister Saracoglu v nekaj dneh na Grško, kjer se bo posvetoval z premierjem Mataxasom in otipal, če bi bila Grška pripravljena začeti z mirovnimi pogajanji.

Drugi so pa zopet mnenja, da želi Hitler dobiti iz Grške rozine, sadje in druge potrebščine, zato bi rad napravil konec vojni v Albaniji.

RUSKE ŽENE GREDO V RUDNIKE

Moskva.—Sovjetska vlada je izdala odredbo, da smejo odslej ruske ženske delati tudi v rudnikih, kar jim je bilo dozdaj prepovedano. Oblasti pravijo, da so v rudnikih zdaj vzpostavljene varnostne odredbe in naprave.

S POGREBOM MORAJO ŠE POČAKATI

Davenport, Ia.—S pripravami za pogreb 89-letnega Jakoba Glasmana so morali prekiniti, ker je prišla iz bolnišnice vest, da se imenovani še prav dobro počuti. Včeraj opoldne se je poročalo iz bolnišnice, da je Glasman umrl in pogreb je bil določen za drugi dan. Toda 10 minut zatem, ko je Glasman prenehal dihati, mu je dal zdravnik injekcijo in bolnik je začel zopet normalno dihati. (Če je bogat, bodo sorodniki gotovo zelo razočarani).

K molitvi

Članice podružnice št. 25 SŽZ so prošene, da se nocoj ob sedmih udeleže skupne molitve za pokojno sestro Frances Smole-Levstik v Zakrajškovem pogrebnem zavodu. Vežbalni krožek naj ji izkaže zadnjo čast. V četrtek zjutraj ob devetih se pa udeležite pogreba.

Deportacije butlegerjev

Federalni sodnik Wilkin je naročil zvezni oblasti, da preštudira možnost deportacije treh nedržavljanov, ki so bili spoznani krivim butlegerstva. To so Mrs. Rose Imormino, Paul Vergone in Joe Boni, ki so vsi italijanske narodnosti.

Anglija bo premagala nacije do drugega božiča

Paul Super, organizator za YMCA, bivši armadni kapetan in vojaški izvedenec, ki je preživel zadnjih 20 let v Evropi ter doživel nemško invazijo na Poljskem in v Franciji, se je včeraj izjavil, da bo Anglija premagala Nemčijo do božiča leta 1941.

"Prihodnjih pet mesecev bo imela Anglija pravi pekel," je rekel Super. "Toda tega se Anglija zaveda in bo vztrajala. Do prihodnje pomladi bo Anglija imela nadoblast nad Nemčijo v zračni sili in v tankih. Potem pa, najbrže enkrat v maju, bo poslala Anglija armado preko Rokavskega preliva, ki se bo zagnala proti Nemčiji. In tedaj se bodo dvignile Holandska, Belgija in Francija v revoluciji proti Nemčiji.

"Angleška armada se bo počasi pomikala proti Nemčiji in enkrat jeseni bo pa Anglija udarila s svojim blitzkriegom, ki ne bo trajal dlje kot 45 dni. Tedaj bo pa Nemčija padla in to bo nekako za prihodnji božič.

Paul Super organizira doneske za pomoč poljskim begunccem v Romuniji, Madžarski in Franciji. Zdaj potuje po Ameriki in obdržava predavanja, katera je imel že v 55 raznih ameriških mestih.

Mr. Super pravi, da to njegovo prerokovanje glede poraza Nemčije za drugi božič ni samo navadna pobožna želja, ampak temelji na dobrem poznanju evrojskih razmer.

"Italija bo prva, ki bo propadla," pravi Mr. Super. "V kritičnem trenutku leta 1941 se bo italijanski kralj Viktor Emanuel odpovedal prestolu in nasledil ga bo njegov sin Umberto. Ta bo potem pokazal Mussoliniju vrata.

"In v tem času pa mora pošiljati Amerkia Angliji vse od nogavic pa do podmornic. Po tej vojni bo ležala vsa Evropa v razvalinah, uboštvu in epidemijah, od Severnega morja pa do Volge. Potem bo pa še vprašanje, kaj bo napravila Rusija, ko bo ležala Evropa v razvalinah. Tedaj bodo Zed. države rešilni angelj za ves razdejani svet."

...nes pridejo madžarski ...topniki v Belgrad

...elgrad, Jugoslavija. — V sre... 11. decembra se pričakuje v ...rad obisk madžarskega zu...jega ministra, grofa Štefana ...ky. V diplomatskih krogih ...agajo veliko važnost na ta ...k. To bo pa tudi prvič v ...jetih letih, da bo kak madž...ki zunanji minister uradno ...kal Jugoslavijo. Časopisje ...e da bodo ob tej priliki polo...temelji za trajno prijateljs...sodelovanje med obema dr...ina.

...ot se pripoveduje, se je pred... grofa Csaky bojeval ob stra... Srbov leta 1389 na Kosovem ...u.

...alijansko časopisje pa nami... da pomeni obisk madžar... zunanjega ministra v Bel...u skorajšnji pristop Jugo...je k nemškemu-italijanske...japonskemu osišču.

Demokratska seja

...lovenski demokratski klub ...varde bo imel v četrtek 12. ...embra ob osmih zvečer zelo ...no sejo v Turkovi dvorani, ...11 Waterloo Rd. Vabljeno je ...stvo in člani veseličnega odd..., da se te seje gotovo udele... Osebnih vabil se ne bo po...o.

Rusija svari Nemčijo pred invazijo na Balkan

London, 10. dec. — Sovjetska Rusija je poslala Nemčiji svarilo, da Rusija ne more ostati brezbrižna, če bodo nemške oborožene čete poslane preko Bolgarije, da napadejo Grško ali Turško. Ta vest je prišla iz prvih virov.

Ta vest, sodijo, je povzročila, da Nemčija še ni poslala pomoči Italiji preko Bolgarske in ji pomagala streti Grčijo. Iz diplomatskih virov se tudi doznava, da se smatra zadnji obisk ruskega komisarja Molotova v Berlinu kot največji diplomatski poraz, ki ga je doživela Nemčija v zadnjih petih letih.

Društvo sv. Križa KSKJ

Društvo sv. Križa št. 214 KSKJ je izvolilo za leto 1941 sledeči odbor: Predsednik Mihael Verbič, podpredsednik Frank Stepic, tajnik John Stepic, podtajnica Angela Krasovec, blagajnik Frank Pultz ,gospodarski odbor: Angela Krasovec, Katarina Markjoli, Frank Pultz, zastavonoša Frank Stepic, društvena zdravnika: dr. A. Marcus, 5202 Storer Ave. in dr. John Sanata, 6401 Denison Ave.; društvene seje se vršijo prvo nedeljo v mesecu ob dveh popoldne v Slovenskem domu na 6818 Denison Ave.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

6117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio

Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado, na leto $5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto $7.00
Za Ameriko in Kanado, pol leta $3.50. Za Cleveland, po pošti, pol leta $3.50
Za Cleveland, po raznašalcih: celo leto $5.50; pol leta $3 00
Za Evropo, celo leto, $7.00
Posamezna številka, 3c

SUBSCRIPTION RATES:

United States and Canada, $5.50 per year; Cleveland, by mail, $7.00 per year
U. S. and Canada, $3 00 for 6 months; Cleveland, by mail, $3.50 for 6 months
Cleveland and Euclid, by carrier $5.50 per year, $3.00 for 6 months
European subscription, $7.00 per year
Single copies, 3c

Entered as second-class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1878.

83 No. 290 Wed., Dec. 11, 1940

Demokrati v Euclidu

Dozdaj demokrati v Euclidu še niso pokazali svoje moči. Res, da je dobil pri zadnjih volitvah večino predsednik Roosevelt, a dobila sta večino tudi governer Bricker in senator Burton. Ne veliko sicer, toda večino pa le. To da misliti, da demokratje v Euclidu niso v večini, ali pa če so, pa niso šli 100% za svoje kandidate. Roosevelt je izgubil samo v 2. vardi, kar znači, da demokratje tam nimajo svojih delavcev, to se pravi: dobrih političnih delavcev.

Dozdaj smo imeli v Euclidu ali republikansko administracijo, ali pa takozvano koalicijsko vlado, ki je prišla na krmilo s pomočjo demokratov. Tudi za republikanskega župana so volili demokratje, vsaj po večini, iz prijateljstva, radi del, ali iz kakega drugega vzroka. Torej demokratska moč dozdaj še ni imela prilike, da bi se bila izkristalizirala. Temu so bili nekaj krivi demokratje sami, nekaj pa zviti republikanci, ki so gledali na to, da so demokratsko moč delili.

Zdaj je pa prišel že čas, da se napravi temu konec, ali pa naj demokratska stranka v Euclidu popolnoma preneha obstojati. Dovolj dolgo je bila že za hlapca drugim, naj se zdaj postavi na lastne noge in gre v boj za zmago.

Najlepša prilika bo za demokrate v Euclidu prihodnje leto pri županskih volitvah. Poštavijo naj si popolno demokratsko listo, od župana pa vse do koncilmanov. V Clevelandu ni nobenega dvoma, da bodo izvolili demokrati svojega župana. K temu bo največ pripomogla sloga v demokratski stranki in pa spretno vodstvo v osebi okrajnega načelnika Ray T. Millerja. In Ray T. Miller bo šel tudi 100% na pomoč demokratom v Euclidu. Okrajno vodstvo se dozdaj ni dosti brigalo za Euclid, ker je bila glavna tepka za otresati v Clevelandu. Gongwerju je bilo popolnoma vseeno kdo je župan v Euclidu. Vse drugačnega kova je načelnik Miller. Ta bo gotovo zahteval vzpostavitev demokratske liste in bo tudi zanjo z vso močjo.

Važen faktor bodo pri tem slovenski volivci, ki so po ogromni večini demokratje, ki so dozdaj volili razdeljeni in dobili za to morda par drobtinic, a smetano so posneli republikanci. Če se slovenski volivci združijo in če bodo nastopili solidno, lahko odločujejo volitve. In če odločujejo volitve, bodo lahko tudi nekaj zahtevali in narekovali, ne pa čakali, kaj jim bo padlo od mize višje politične gospode. Pri tem bo važen faktor slovenski demokratski klub, ki je, kot se vidi, najbolj aktiven izmed vseh političnih klubov v Euclidu. Ta klub je pred štirimi leti izvolil ali dosegel zmago republikanskemu županu. Upamo, da bo drugo leto deloval ravno s tako vnemo za demokratskega kandidata.

Po svoji moči bodo Slovenci v Euclidu lahko zahtevali slovenskega županskega kandidata, ali pa vsaj solicitorja, ki sta dva najvažnejša urada. Poleg tega pa več koncilmanskih mest. In če Slovenci dosežejo to in ne vemo, zakaj bi ne, potem ne bodo imeli pri mestu samo par del za pobiranje smeti.

Do volitev je še daleč, pripraviti se je treba pa mnogo prej, da se v zadnjem trenutku ne bodo ozirali okrog za kandidati. V politiki človek ne sme nikoli počivati, ker lahko "zamudi bus."

Torej naprej z geslom: prihodnji župan v Euclidu mora biti demokrat!

Zdravo, cezar!

Kadar so se vsuli rimski gladiatorji v areno, da se bore med seboj ali z divjimi zvermi, so vedeli, da večino njih čaka smrt, s katero so morali plačati zabavo cesarju, ki je sedel v svoji loži in se naslanjal na krepkih mišicah junakov. In da so pokazali, kakšni junaki so, da gredo celo smrti s prezirom nasproti, so se gladiatorji poklonili pred bojem cesarju z vzklikom: Zdravo, cesar, mrtvi te pozdravljajo!"

Ta igra se ponavlja danes v Italiji, kjer pozdravljajo armade, ki gredo v gotovo smrt v Albanijo, v vročo Afriko, svojega gospodarja Mussolinija. Razlika je samo ta, da so šli rimski gladiatorji s prezirom v smrt, a italijanski vojaki gredo najbrže s strahom v srcu. Ni jim zamere, saj se zavedajo, da jih žene Mussolini v mesnico brez potrebe in brez vzroka. Gredo sicer, ker si ne upajo ustavljati. Ampak, ko pridejo na bojno poljano, kjer ragljajo strojnice, kjer pokajo granate, kjer pojo topovi svojo zamolklo smrtno pesem in ko vedo, da sedi njih gospodar lepo na varnem v rimski palači, mečejo orožje proč in beže v divjem begu nazaj, iz območja grških šrapnelov. Kdor je tako srečen, da odnese zdravo kožo, je vesel.

Italijanski vojaki so pokazali, da ne marajo boja. Naj se gre Mussolini s svojim bratcem Hitlerjem sam bojevat!

Isto so pokazali tudi italijanski poveljniki, ki so doživljali s svojo armado poraz za porazom. Mussolini se peni od jeze, in odstavlja poveljnike drugega za drugim. Kot bi to kaj pomagalo! Pa ne bo! Mussolini in njegov fašizem v Italiji je zapisan smrti. Francija bo maščevana. Nož, ki ga je zasadil Mussolini v hrbet Franciji, ko je že ležala strta na tleh, je zdaj nastavljen Mussoliniju na grlo.

Kdo ve, če ni Hitler sam tega želel zdaj, ko ne potrebuje niti Mussolinija, niti laške armade. Imenujte nam enega samega človeka, ki ne bi Italijanom tega iz srca privoščil!

Zdravo, Mussolini, mrtvi kličejo po maščevanju!

BESEDA IZ NARODA

Iz bele Ljubljane

Euclid, Ohio. — Gibanje za proslavo junija meseca v prihodnjem letu se je pričelo 27. novembra 1940, ko je bil sklican prvi sestanek.

Na tem sestanku je bil v ta namen izbran odbor, da bo deloval do proslave, seveda s pomočjo zastopnikov in posameznikov. Glavno pa je sedaj, da dobro pazimo kdaj se bodo vršile seje v ta namen in da vselej tudi točno prihajamo na te seje. Posebno pa apeliram na društvene predsednike in posame skupine, da vzpodbujate svoje članstvo in da jim od seje do seje tolmačite pomen te proslave, ki se bo vršila junija meseca prihodnjega leta.

Za to stvar se morajo zanimati vsi, ne samo zastopniki. Vsak bi se moral zavedati pomena te proslave, če se le še pretaka slovenska kri po njegovih žilah.

Dragi rojaki in rojakinje, navadno proslavljamo in poveličujemo le osebe, ki so storile kaj za slovenski narod in ki jih že zdavnaj krije črna zemlja in da so dotični samo v duhu med nami. Toda prihodnje leto pa bo ravno narobe. Vse priprave so že sedaj v polnem razmahu, da počastimo moža, ki je zdrav in čil na duhu in na telesu in to je naš spoštovani pesnik in skladatelj g. Ivan Zorman.

To bo tisti sončni dan, ki bo zapisan v zgodovino vsega slovenskega naroda. Za priprave je v ta namen seja odobrila, da se vrši v soboto 14. decembra "card party" in za posebno nagrado na tem partyju bo pa dal naš agilni brat Koncilja velikega purana. Vsi pa vemo, da če on nekaj obljubi, da tudi izpolni.

Naslednji dan, v nedeljo 15. decembra, pa se vrši v ta namen seja ob pol dveh, te seje naj se udeleže vsi zastopniki in tudi posamezniki. Vsi ste prav vljudno vabljeni, da se botovo udeležite v soboto in nedeljo. S pozdravom in na svidenje,

Geo. Nagode.

Klub Ljubljana

Z veseljem lahko zapišem, da se vsaj v eni organizaciji sporazumno deluje in to je, v našem klubu "Ljubljana." Ta ustanova si lahko šteje v ponos, da je tedaj, ko je prišla na dnevni red točka glede proslave junija meseca prihodnjega leta, bilo sto odstotno odobravanje vseh meščanov in meščank. To pa samo iz razloga, ker naš klub vedno dela za procvit našega slovenskega naroda.

Po zadnji seji smo se prav imenitno zabavali kot je to običajno pri nas. Tajnik Andy Ogrin in si sta nam nastrelila zajcev. Meščanka Ogrin jih je očistila, nato pa sta nam dobro poznani meščanski Gorjanc in Japel napravili iz teh zajcev prav okusno večerjo. Tako, da je bilo to v resnici nekaj izrednega. Hvala vam vsem!

Vsem je že znano, da naš klub zboruje vsak zadnji torek v mesecu, ker se pa to leto bliža zatonu, ste prošeni vsi meščani in meščanke, da se gotovo udeležite seje, ki se bo vršila 17. decembra namesto zadnji torek v mesecu.

Prijatelji in prijateljice, sedaj se vam nudi lepa prilika, da lahko pristopite k našemu klubu. Jamčim vam, da vam ne bo žal. Po tej seji bomo servirali pivo in krožniki pa bodo obloženi z mladim prašičkom. Torej k sklepu vas še opominjam, da je to glavna seja in da si boste na tej seji izbrali tudi odbor po svoji volji za prihodnje leto 1941. Pozdrav,

G. N., Predsednik.

Dr. Friendship Grove št. 125 W. C.

Drage sestre, prosim vas, da prav gotovo pridete na prihodnjo glavno letno sejo, ki se vrši 12. decembra v Slovenskem delavskem domu na Waterloo Rd. Vsaka naj se zaveda važnosti te seje, saj veste, da na tej seji volimo tudi odbor za bodoče leto.

Zavedajte se, da je napredek odvisen le od dobrih in zdravih idej članic. Samo ene in iste ne moremo vedno voditi društva in storiti vsega, zato ste prošene, da gotovo pridete vsaj na letno sejo.

Drage sestre, dalje vas prosim, posebno vse tiste, ki ste zaostale z asesmentom, da bi sedaj poravnale. Saj veste, da je tu konec leta in treba je napraviti račune in dati vse v red.

Na zadnji seji smo tudi sklenile, da bomo imele po seji malo zabave, zato ste vse prošene, da prinesete s seboj malo darilce za 10 centov. Torej zvemite to naznanilo kot resno in na svidenje. S sesterskim pozdravom,

Christine Pirnat, tajnica.

Podružnica št. 3 SMZ

Na letni seji naše podružnice so bili izvoljeni sledeči odborniki za leto 1941: Predsednik, Joseph Hočevar; prvi podpredsednik, Avgust F. Svetek; drugi podpredsednik, Joseph Jalovec; tajnik, Charles Benevol, 16007 Holmes Ave.; blagajnik Andrew Maček; zapisnikar, John Intihar; nadzorni odbor: Frank Kastelc, Frank Zagorc, in Joseph Sedej; veselični odbor: Jack Janc, Mike Drenšek, Joseph Zulich in Frank Benčina.

Zastopnik za delniško sejo Slovenskega doma na Holmes Ave., je Charles Benevol. Redne seje naše podružnice se vrše vsak prvi četrtek v mesecu v Slovenskem domu na Holmes Avenue.

Naj še omenim, da so poleg članske delavnosti na tej seji še darovali v korist naše blagajne sledeči: Frank Mramor $5.00, Joseph Zulich $1.00 in Joseph Jalovec pa za eno galono pristne rudeče kapljice. Vsem tem v imenu podružnice najlepša hvala.

Charles Benevol, tajnik.

Podružnica št. 10 SŽZ

Zadnji mesec v letu — december — je zopet tukaj. V tem mesecu nas navadno vabijo uradniki društev, podružnic in raznih organizacij na glavne letne seje.

Drage sestre, članice podružnice št. 10 Slovenske ženske zveze, ne pozabite, da se vrši gl. seja naše podružnice v četrtek 12. decembra. Pričetek točno ob sedmih zvečer. Dolžnost vsake članice je, da se zanima za napredek svoje podružnice.

Prav vljudno vas vabim, da pridete v velikem številu in naj nikar nobena ne izostane, kajti na tej seji bo tudi volitev odbora za prihodnje leto. Pridite in podajte svoje dobre nasvete ,da se tako lahko ukrene marsikaj dobrega in koristnega za napredek podružnice in Slovenske ženske zveze v bodočem letu.

Po seji bomo imele pa zamenjavo daril. Vsaka članica naj prinese s seboj malo darilce za deset centov vrednosti. Za prigrizek in okrepčile pa so nam obljubile članice, ki praznujejo svoj rojstni dan v tem mesecu. Sedaj vidite, da se nam obeta po seji lepa zabava. Na svidenje v četrtek 12. decembra. Pozdrav,

F. Tomsich, preds.

NAŠE ČESTITKE!

Jos. B. Mihaljevich

Dobro poznani hrvatski rojak, Jos. B. Mihaljevich, je bil te dni imenovan za zastopnika American Distilling Co. za državo Ohio. American Distilling Co. je poznana našim gostilničarjem in rojakom sploh radi svojih izvrstnih produktov, kot Good Old Guckenheimer, Bonded Stock Burton, Meadwood, Old American, Old Colony Gin, Carioca Rum.

G. Mihaljevich je edini zastopnik jugoslovanske narodnosti, ki prodaja likerje v državi Ohio. Zato priporočamo našim gostilničarjem in posameznikom, da kupujejo tiste vrste žganja, katerega prodaja Mr. Mihaljevich. Enako tudi naša društva, kadar imajo svoje zabave, naj naročajo žganje od tega našega sorojaka, ki tudi redno poseča naše zabave in prireditve in ki je vedno agilen na društvenem ter kulturnem polju.

Torpediranje jugoslovanskega parnika na oceanu

Dopisniku zagrebških "Novosti" je pripovedoval kapitan Margetič naslednje:

"13. julija smo zapustili Baltimore v Združenih državah s tovorom superfosfata za Durban v Južni Afriki. Na ladji je bilo vse v popolnem redu. Vsi smo bili dobro razpoloženi. Sedem tujih mornarjev smo vzeli na ladjo namesto naših, ki so nam pred odhodom ladje ušli na suho. Od teh sedem mornarjev so bili štirje Danci in po en Holandec in Finec.

Prvo polovico Atlantika smo prebrodili brez vsake motnje. Med potjo smo se ustavili v Sant Vincente na Capverdskih otokih, kjer smo se založili s premogom. Drugi dan 3. avgusta ob petih popoldne, pa je bilo že vse končano.

Ta dan ob petih, ko smo pluli proti jugu, sem dajal krovnemu podčastniku povelja za razdelitev dela za prihodnji dan. Tedaj sva oba isti trenutek opazila nekaj nenavadnega: neko svetlo telo je brzelo ravno proti nam. . . . Valjasto in bleščeče. Prvi trenutek nismo mogli takoj razpoznati, kaj je.

"Riba!" je zavpil nekdo na krovu, a nihče ni verjel "Šilur! Torpedo! Torpedo!" — je zavpil krovni podčastnik.

"Torpedo!"

Takoj se mi je posvetilo v glavi. Misli, da bi to mogla biti riba, so mi takoj izginile. Bolj ko se je približeval ladji bolj ga je bilo mogoče spoznati. Posadka je ta čas bila vsa na krovu razen strojnika in kurjača. S strahom smo gledali, kako se približuje torpedo z vas brzino proti nam.

"Gotovi smo!" zavpije nekdo.

"Niti premaknili se nismo s svojih mest ,tako smo bili zamaknjeni, ko je torpedo, izstreljen iz več milj daleč brzel proti prednjemu delu ladje. Sedaj smo razločno videli bakreno glavo torpeda, kako je brzela skozi valove. Vsak trenutek smo čakali eksplozijo.

Toda imeli smo srečo. Poveljnik neznane podmornice je najbrže računal, da vozino z brzino sedmih milj na uro, medtem ko smo mi ravno ta dan vozili z zmanjšano brzino. Podmornice nismo videli. Torpedo je poletel tik pred prednjim delom naše ladje — in ni zadel.

Takoj nam je bilo lažje pri srcu.

Takoj je bil na ladji dan alarm. Vsi smo zdrveli proti reševalnim čolnom. Nerodno je bilo, da nismo imeli čolnov obrnjenih na ven, kakor je to sedaj na Atlantiku v navadi, temveč so bili vsi obrnjeni na noter. Spustili smo dva čolna v vodo, kar se je dalo hitro. Poveljnik, ki je bil na mostu, je dal takoj znamenje strojniku, naj ustavi stroj, in povelja za odhod z ladje v čolne.

Še preden smo se dobro odločili, se je prikazala podmornica in izstrelila dva strela, od katerih ni nobeden zadel. Ena granata je zletela nad ladjo, druga pred njo v morje. Izobesili smo znamenja za razpoznavanje in se spustili takoj v čolne. Pred tem pa je strojnik zavaroval kotle pred eksplozijo in vključil dinamo za razsvetljavo.

Nismo imeli niti toliko časa, da bi vzeli s seboj najpotrebnejši stvari. Vsi smo bili v čolnih in odpluli proč od ladje.

"Odpeljite z vašim čolnom do podmornice" . . . mi je velel poveljnik. "Mogoče nas le ne bo torpediral."

Devet in dvajset nas je bilo v dveh čolnih in smo bili razdeljeni, kakor zahtevajo predpisi. Poveljnik je ostal s svojimi ljudmi ob strani ladje, jaz sem pa s svojimi odplul naravnost proti podmornici. Takoj mi je bilo jasno, da ne bomo odnesli peta, saj je podmornica, še preden nas je torpedirala, z lahkoto prebrala črke, nad meter visoke, ki so oznanjale ime ladje in države. Razen tega pa smo imeli ob strani ladje naslikano veliko našo tribarvnico.

Nismo se bali, da bi nas postreljali, ker smo računali, da niso divjaki.

Medtem je prišlo iz podmornice devet ljudi. Med njimi sta bila tudi dva mornarja s puškami, namerjenimi proti nam, ki so pozorno motrili naše gibe. Ko smo nameravali obkrožiti podmornico, nam je dal poveljnik podmornice odločno znamenje, da se moramo ustaviti tako, da bomo gledali proti soncu.

Narodnosti podmornice ni bilo mogoče ugotoviti. Posadka je bila oblečena v sive obleke. Nekateri od mornarjev so imeli pokrivala na glavi, poveljnik pa je imel častniško kapo na kateri nisem mogel razpoznati znamenja zaradi sonca.

"Kdo ste vi?" — me vpraša poveljnik tuje podmornice.

"Jugoslovanski parnik "Rad."

"Kaj imate na ladji?"

"Superfosfat"

"Odkod prihajate in kam plovete?"

"Iz Baltimora za Durban!" sem mu odgovoril.

Po kratkem premišljanju pravi poveljnik:

"Moram takoj potopiti vašo ladjo"

"Vem," sem mu odgovoril "ali . . ."

"Ali je vsa posadka zapustila ladjo?"

"Da!"

"Imate vode?"

"Imamo nekoliko . . ." sem odgovoril, misleč, da nam bo dal več časa, da rešimo vsaj važnejše stvari z ladje.

Opazil sem po njegovem govoru, da ne bo nič pogajanj. Trije ostali častniki so opazovali z daljnogledi obalo.

"O kay!" sem ironično odgovoril in se udal v usodo.

Ko smo se oddaljevali od podmornice, sem opazil, kako so mornarji, ki so bili videti zelo zdelani, na poveljnikovo zapoved skočili k topu in ga namerili na našo ladjo.

Stali smo brez besede na nogah in gledali, kaj bo prišlo sedaj.

Zaslišali smo strel in šteli smo: eden . . . dva . . . tri . . . štiri . . . pet . . . šest, sedem, osem!

Osem strelov je bilo oddanih, a nobeden ni zadel cilja. Poveljnik se je približal s podmornico naši ladji na nekaj sto metrov. Takoj nam je bilo jasno, da bo ladjo torpediral.

Ne vem, če je mogoče komu razumati občutek, ki smo ga mi ta trenutek imeli. Mornarju je ladja več kot vam dom. Ladja je naša zvesta prijateljica, ki nas vleče iz vseh neprilik, rešuje nam življenje in deli z nami dobro in slabo.

Zdaj smo jo videli, kako nemo stoji pred nami in čaka, da se povrnemo. Vse luči na ladji so gorele. Zdelo se je, ko da so oči, ki zrejo v nas.

Ko sem se ta trenutek, ozrl na prijatelje, sem opazil solze v njihovih očeh. Zagledali smo odsev torpeda, ki je brzel proti ladji . . . Vsi smo obstali brez besede.

Kratko zatem je torpedo zadel. V zrak se je dvignil visok steber vode, dima in vodne pare, zmešane s kosi lesa in železa. Isti trenotek so ugasnile na ladji vse luči. Najbrže je eksplodiral tudi kotel, ker je bilo slišati zamolkel udarec. Ladja pa se je nagnila. Samo še trenutek se je držala vodoravno nad vodo, potem pa se je nagnila in prednji del je šel proti dnu.

Potop ladje ni trajal niti dve minuti. Nikdar ne bom pozabil trenutka, ko je izginila zadnja sled za ladjo. Neki prijatelj je glasno rekel:

"Zdaj je Marko Rusko prenehal biti gospodar, ker so mu potopili edino ladjo ki jo je imel . . ."

Ko smo se ozrli, podmornice ni bilo več in smo ostali sami 350 milj oddaljeni od afriške obale. Hrane in vode smo imeli dovolj. Računali smo 10 do 12 dni, da bomo prišli do Afrike. V čolnu smo imeli kompas, sekstant, samo zemljevida nismo imeli. Na vso srečo pa je vzel neki mornar s seboj nov čevlje, katere je imel zavite v papir. Pri odvijanju čevlja opazimo, da ima papir na notranji strani zemljevid Atlantskega morja. In ravno ta nam je dobro služil!

Sreča pa je bila tudi v tem da smo imeli veter z zahoda drugače v teh krajih veter navadi piha s severno-vzhodne strani.

Razpeli smo jadra in zapeli "Marjane, Marjane!" ter zapluli proti afriški celini. Moja barka je šla naprej poveljnikova za menoj. Takoj sem razdelil hrano in vodo po dnevih in po glavah.

Takoj prvo noč smo imeli smolo. Močan veter nam je raztrgal jadro, drugemu čolnu pa jambor prelomil. Jadra smo zašili z vrvicami za čevlje. V noč smo imeli strašno vreme, voda je pljuskala v čoln. Zd

(Dalje na 3 strani)

Če verjamete al' pa ne

Delavec je tožil pri bari svo mu prijatelju: "Da, da, ni čud da sem ves zbit in zgaran in zaskrbljen. Saj ni drugega delo, delo, delo, od jutra do ve ra."

"Potem moraš imeti pa za težko delo," simpatizira prijat

"Najbrže! Delo sem do včeraj in začnem v pondelj zjutraj."

△

Kupec je kupil kanarčka, ga je drugi dan prinesel nazaj izgovorom: "Poje res lepo, a pak opazil sem, da šepa na e nogo. Zato sem ga prinesel zaj."

Trgovec pa pravi: "Rekli mi, da bi radi dobrega pevca, pa plesavca."

SATAN IN IŠKARIOT

Po nemškem izvirniku K. Maya

"In njegov razgovor z Meltonom —?"

"Slabo ste slišali! Vaša domišljija ima neverjetno dolga ušesa!"

"In njegov oče, ki je tičal v zrmu —?"

"Je izrodek vaše domišljije! šja samo sumite, da je bil Weller."

"In poglavar —?"

"Gol slučaj, čisto navaden, nedolžen slučaj!"

"In da sem naletel na poglavarja umov in na belega človeka, ki je imel puško zaznamovano s črkama R in W —?"

"Me nič ne briga, me čisto nič neč briga! Na tisoče imen se začne s črko W! Zakaj bi naj bil že kar Weller —?

Čemu ste se vobče vtaknili v tisto zadevo? Zahvalite Boga, da ste odnesli zdravo kožo! Esritor ni človek tistega kova, ki bi se pretepal z Indijanci! Tak posel naj prepusti nam, ki živimo v divjini, ki poznamo rdečkarje in se razumemo na orožje!"

Dobri haciendero je poznal divjino in rdečkarje," mojega mnenja pa najbrž ne. Zato ga še sedi nisem omenil. In ko se je mojemu resnemu svarilu smejal, mi niti na misel ni hodilo, da bi mu povedal, kdo sem, saj sem lahko glavo stavil, da mi vkljub temu ne bo verjel. Bil je krepko postavil, lep človek, pravi Mehičanec, duševno pa zelo navadna, vsakdanja osebnost. Moje opombe in moja sklepanja je smatral za izrodke bujne domišljije —!

Čemu bi se še mučil —? Naj mu dogodki sami dokazali pravilnost mojega sklepanja! Opravil sem. Še enkrat sem ga prosil, naj molči o mojem obisku in o pogovoru. Smejal se je.

"Ponavljam, ne bojte se! Ne želim se osmešiti! Melton bi rekel, da se mi je zmešalo, kar verjeti bi ne mogel, da sem take neumnosti vobče poslušal, prepričan bi bil, da sem si jih sam izmislil. Molčal bom!

Le eno vas moram še vprašati: Kako je s službo knjigovodje? Ali vam jo je Melton res ponudil?"

"Da."

"Neverjetno, res kar neverjetno —! Saj sam dobro ve, da knjigovodje ne potrebujem!"

"Morebiti pa me je mislil le vbog zvabil —."

"Čemu?"

"Mar vem?"

"Vidite! Sama domnevanja, nobenih dokazov! Najbrž je bil tisti knjigovodja samo izgovor, da vaše prežive domišljije!"

"Res mislite, da sem znorel, don Timoteo?"

"No, znoreli menda niste že ravno. Toda eno ali drugo kolesce se v vaši glavi hitreje suče, kakor je treba. Svetujem vam, pojdite se preiskati, morebiti je že čas, da vam spravijo kolesje v red!"

"Hvala, don Timoteo! Čisto razumljivo, da enemu deluje možgani hitreje, drugemu počasneje. In zgodi se, kar je tudi čisto umljivo, da drugi očita prvemu bujno domišljijo, prvi pa drugemu kesnoglavost. Službi knjigovodje se z veseljem odpovedujem. Je že vobče kar izpočetka nisem nameraval sprejeti."

"Kar mi je seveda zelo ljubo, senor! Kajti če meni očitate kesnoglavost, sebe pa hvalite z bistro glavo, bi gotovo slabo orala skupaj.

Kedaj odpotujete?"

"Zarana, ako dovolite."

"Dovolim vam že danes, kar hočete."

"Me mar mislite vreči črez prag?"

"Ne samo črez prag, ampak tudi črez mejo svojega posestva!"

"Don Timoteo, trdega srca ste!"

"Obžalujem —! Sami ste si krivi —! Nisem trdega srca, le previden sem, kar vam dokazuje, da le nisem take čisto kesne glave.

Svarili ste me pred indijanskim napadom. Tisti napad je seveda samo plod vaše prežive domišljije, pa domišljija se lahko spremeni v resnico, če bi vzel vas in vaše spremljevalce pod streho. Ustrelili ste poglavarjevega sina, poglavar bo seveda smrt maščeval in vas poiskal. In če vas najde pri meni, bom imel na vratu ves rod Yumov.

Sami uvidite, da se vas moram iznebiti!"

"Ne bom ugovarjal, pojdem."

"Čigav je vaš konj?"

"Melton mi ga je dal v Lobosu."

"Torej je moj, izročili mi ga bodete!

Vaši rdeči spremljevalci so, tako ste pravili, samo zato šli z vami na haciendo, da bi dobili konje. Obžalujem, da vam ne morem ustreči. Celo brez plačila — saj plačati itak nimate s čim! — bi jim jih dal, kajti Mimbrenji so pošteni ljudje in bi mi gotovo že v nekaj dneh vrnili konje ali pa vsaj prinesli denar. Toda ne smem jim pomagati, osovražil bi se pri Yumah."

"Vaša previdnost je zelo hvalevredna, don Timoteo!

Vprašal bi vas še samo rad, kod se pride čim prej črez vašo mejo."

"Dal vam bom vodnika, vaša domišljija bi vas utegnila zapeljati na napačno pot. Sami vidite, kako skrbim za vas!"

"Upam, da vam še lahko kedaj hvaležno vrnem vašo naklonjenost in da bom tudi sam lahko skrbel za vas!"

"Ni treba! Rad se odpovem vaši hvaležnosti! Res ne vem, s čim bi mi naj bil hvaležen človek, ki še lastnega konja ne zmore, hvaležen meni, bogatemu hacienderu —."

Tlesknil je v roke.

Koj je vstopil major domo. Menda je prisluškoval za vrati.

Haciendero mu je naročil, naj mi odvzame konja, me spremlja do meje in naj ja skrbi, da se ne vrnem več.

Nisem poslušal, odšel sem.

Črez nekaj minut je prišel major domo za menoj. Kozavi, zabuhli obraz se mu je režal v skrajnem zadovoljstvu. Porogljivo je dejal:

"Saj sem si mislil —! S knjigovodjo ne bo nič! Tisto si, kar sem dejal, namreč lo —."

"Ti pa si največji osel, kar sem jih kedaj srečal! Za tvoje prijateljsko tikanje pa se ti bom še posebej zahvalil! Tule!"

In prisolil sem mu tako krepko na levo lice, da je omahnil na desno, in še krepkejšo na desno, da je opotekaje se zletel po tleh.

Ne bil bi tega storil, pa haciendero je odprl okno in gledal za menoj. Gotovo je tudi čul, kaj mi je povedal major domo. In slišati je moral moj odgovor, pa tudi videti.

"Senor Adolfo" se je jadrno pobral, izdrl nož in planil nad mene.

"Lopov —!" je tulil. "Kako se drzneš —! Drago boš plačal svojo predrznost!"

Dvignil je roko.

Izbil sem mu nož, ga zgrabil na desni in levi v kolkih, ga dvignil in vrgel črez most v potok.

Voda je pljusknila črez njega, ni bila globoka. Kmalu je spet prišel na površje in kobacal na suho, sopeč in prhajoč.

(Dalje prihodnjič)

TORPEDIRANJE JUGOSLOVANSKEGA PARNIKA NA OCEANU

(Nadaljevanje z 2 strani)

smo bili na soncu, zdaj v dežju — vsi mokri. Dolgih 36 ur smo se borili z valovi in močnim vetrom.

Okoli polnoči drugi dan smo računali z najhujšim. Ljudje so bili že onemogli, pa so še vedno zbijali šale, samo da ne bi popolnoma opešali.

Po polnoči pa smo opazili pred seboj rdečo, belo in zeleno luč — svetloba z nekega parnika. Na mah smo se znašli v sredini angleškega konvoja, ki je štel 65 velikih ladij in plul proti Angliji. Te ladje so nas že popreje opazile — jaz sem dajal z žepno baterijo znamenje SOS.

Prva ladja mi je odgovorila "O kay!" in odplula dalje. Vse ladje so tako odgovarjale in plule dalje. Na koncu konvoja smo dobili znamenje "Počakajte, pridem!"

Ko se je zadnja ladja "Rescue ship," ki ima dolžnost, da na koncu konvoja rešuje ponesrečene, obrnila proti nam, je s prednjim delom zadela v neko drugo ladjo, ki je bila napolnjena z žitom, kavo in sladkorjem.

Ta se ni potopila, pač smo opazili, da sta obe ladji hudo poškodovani. "Rescue shipp" je bil tokrat "Grodno", velik parnik, ki je v mirnem času večkrat zaplul tudi v Jadran.

Potegnili so nas takoj na ladjo in nam dali toplega čaja in določili prostore za spanje. Takoj zatem so pričeli z reševanjem poškodovane ladje, katere nesreče smo bili prav za prav mi krivi. . . . Bila je ladja "Cape St. George". Vso noč so popravljali poškodbe na krmilu, zjutraj pa sta oba poveljnika sklenila, da se povrneta z zmanjšano brzino v afriško luko Freetown. Konvoj pa je odplul naprej brez ustavljanja.

Drugi dan smo doživeli nov dogodek. Pluli smo z brzino 5 milj na uro. "Cape St. George" je vedno bolj zaostajal za nami. Okoli poldne nam je poveljnik dal znamenje, da mu voda udira v notranjost in da se bo ladja potopila. Pričeli so z reševanjem posadke. "Grodno" je sprejel še 65 mornarjev in odplul s 125 ljudmi. Spali smo na krovu, pokriti z navadnim platnom, izčrpani od dežja, vetra in mraza.

Zanimivo je bilo gledati, kako se je poveljnik potapljajoče se angleške ladje poslovil. Ko so že vsi zapustili ladjo, je on odšel v ledenico po kokoši in meso. S strahom smo opazovali, kako se ladja vedno bolj potaplja, a njega od nikoder ni. Na koncu je prišel iz ladje, popolnoma hladnokrvno vrgel meso v čoln, se spet vrnil, vzel zastavo in jo izobesil na prednji jarbol. V zadnjem trenutku je zapustil ladjo in odveslal s čolnom do nas.

Videli smo ga, kako z ostalimi častniki solznih oči pozdravlja optapljajočo ladjo, dokler jo je bilo še videti.

"Grodno" nas je odpelala v Freetown, kjer nas je angleška admaraliteta zaslišala. Potem smo po naši agenciji v Londonu dobili vse potrebno in odšli s potniškim parnikom v Lisbono.

Ostala posadka je še sedaj v Lizboni, ker nima še urejenih potnih listov."

—o—

Oglasi v "Ameriški Domovini" imajo vedno dober vspeh.

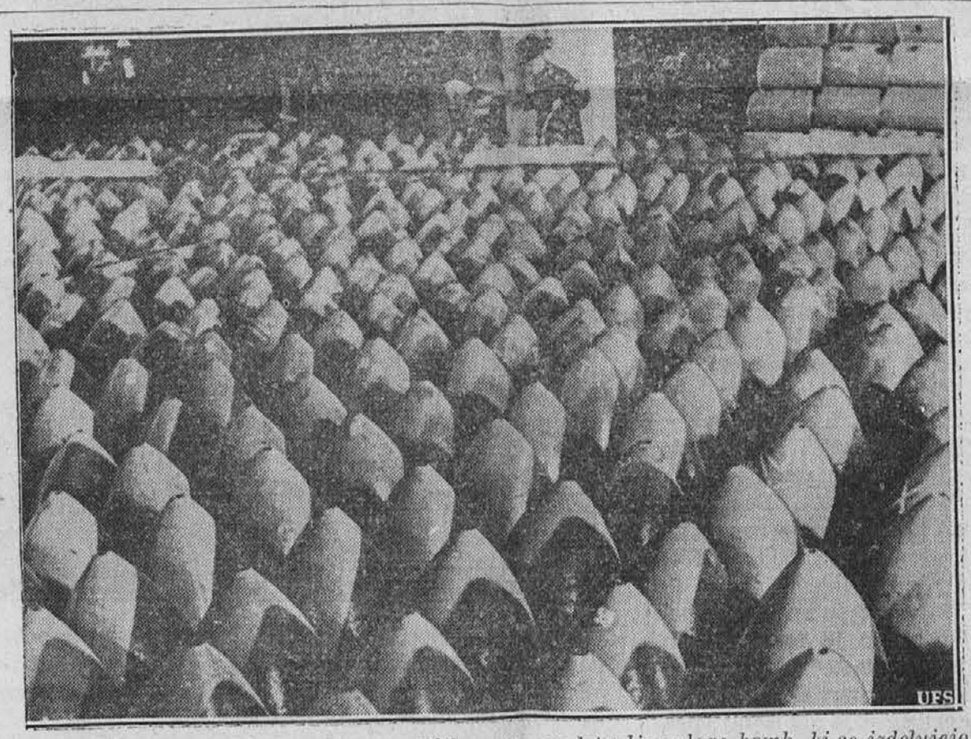

Smrt se pripravlja na žetev. — Slika nam predstavlja zalogo bomb, ki se izdelujejo nekje v Nemčiji. Seveda te bombe niso še popolnoma izgotovljene, ko bodo pa založene tudi z razstrelivom, tedaj bodo pa gotovo poslane na svoje razdiralno delo na angleško ozemlje.

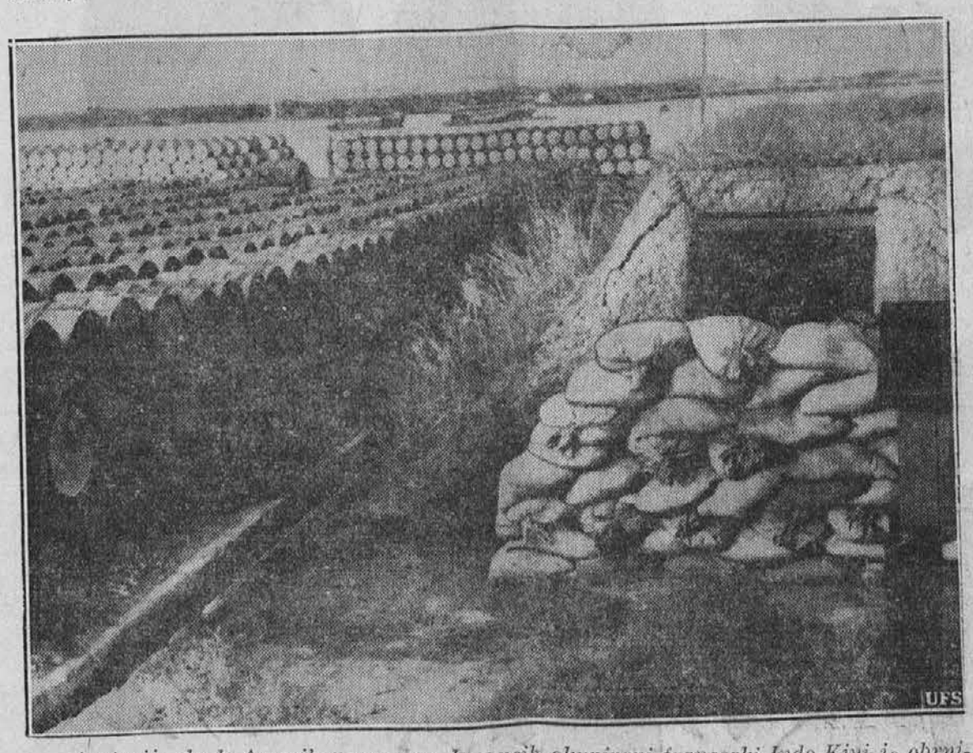

Aretacija dveh Amerikancev v po Japoncih okupirani francoski Indo-Kini je obrnila tudi pozornost na velike zaloge gazolina, ki je last North American sindikata v pristanišču Haiphong.

Vihar na morju

Dve stari ženski sta čepeli na skalah v velikem vegastem braniku vzdolž morske obale za vasjo Rundangan. Pletli sta. Vseokrog njiju in zadaj sta bili njuni rdeči krili edini barvni lisi med sivim pečevjem. Spredaj se je razprostiralo morje, modro in mirno. Daleč zunaj, kjer je sijalo sonce, se je blesketalo. Nebo je bilo sinje in prazno. Vetra ni bilo čuti nobenega. Edino šumenje je prihajalo z morja blizu obale, kjer je oseka ravno minevala. Voda je brbrala med povodnim rastlinjem po robeh daleč zunaj; plunkala je v črne skalne pasove, ki jih je obraščala rdeča morska trava. Bil je pomladen večer. Zrak je bil topel in svež, kakor da bi bil naprŝen s kolinsko vodo ali s čim takim. Starki sta pletli volnene nogavice in se vmes natihoma zaspano pomenkovali. "Oh, da," je spregovorila tista, ki so jo nazivali velika Brigita Conlon, ženska sedemdesetih let, visoke rasti in velike moči, močne oglate brade kakor moški, rdečega obraza in zamišljenih oči, ki so se vselej zdele, ko da kaj žalujejo. okoli vratu je imela zavezano majhno črno ogrinjavko, katere vogal je prisvaljkala, da si je z njim očedila desno uho. "Nič ne vem," je dejala, "zakaj da me v tem ušesu boli zmeraj, kadar se nareja na slabo vreme. Spet čutim, kakor da bi mi potoček žuborel notri. Moja stara mati, Bog ji daj počivati v miru, so tudi trpeli na tem."

"Da," je povzela druga ženska ter leno in prihlinjeno vzdihnila, "proti takimle znamenjem ne pomore nič." Drugi, Mariji Mullen, je bilo šele pet in šestdeset let in rdečkasti lasje ji še niso močno posiveli. Imela je spreminjave sive oči in bila zelo suhljate postave. V ribiški vasi Rundangan so se je sila bali zaradi njenega opravljivega jezika in ker je imela navado prisluškovati zvečer pri vratih sosedov in streči na njihove pogovore.

"He, he," je pristavila velika Brigita in žalobno gledala na morje, "zares živimo le po milosti božji, prav zares, ko morje kar naprej preži, da nas pogoltne. In vendar le zaradi morja ne pomremo od lakote. Zares, da je čudno marsikaj, prav zares." Oprla je pletenko v zobe in naslonila glavo na njo. Zamišljenih oči je strmela ven na morje, kakor da bi si poskušala nekaj razložiti.

Starki sta se znova zatopili v molčanje in pletli naprej. Bibavica je premenila in začelo je natekati. Odondod, kjer sta čemeli starki, je svet segal na obeh straneh daleč v morje. Na vzhod je bil ves v visokih čereh. Na vzhod pa se je malone v isti ravni z morjem vlekla, pusta dalja golih sivih skal, posuta s prodniki. Naprej na zahod se je polamoga dvigala v visoke kleči. Po skalovju so se plazile lahke sapice, ki so se včasih sunkovito zganile, zdaj tu zdaj tam. Starki jih nista opazili.

Iznenada je z morja pritegnil oster veter in napuhnil starima ženskama krili kakor v balona. Nekaj trenutkov je vihral zlokobno, nato pa ga spet ni bilo nikjer. Starki sta zaskrbljeno poduhali in iz enakega nagiba zvili vsaka svoje pletenje, preden sta spregovorili besedo. Nagrbančenega čela sta se ozrli druga v drugo.

"Kaj ti nisem rekla, Marija!" se je tesnobno preteče zavzela velika Brigita. Toda iz njenega neznano otožnega šepeta je bilo čuti tudi nekaj neizmerno veselega. Pokrila si je usta z dlanjo desne roke in potlej zamahnila, kakor da je zalučala v sosedo svoje zobe. Tako je zamahovala z roko iz navade. "Ta bolečina v ušesu me nikoli ne ogoljufa," je začela znova. "Kar res, da bo nevihta." "In Marija Mullen je viknila: "Bog nas varuj hudega! Ta moj mož pa je zunaj na ribjem lovu s sinom Patrikom in Štefanom Halloranom. Usmiljena Mati božja!" je vsa iz sebe zajecala in se spravila na noge. "Iz vse vasi so le oni na odprtem morju in vihar bo! Če nisem jaz nesrečna! Utonili bodo, utonili!" Na celem se je po sili pripravila v velik strah in tarnanje in stegnila roke proti morju. Razprostrtih rok je stala vrh prodja in prameni sivih las so ji frfrali okrog obraza, začela je preklinjati morje in žalovati nad svojo usodo. Veter pa je rastel in žvižgal in ji napihoval rdeče krilo navzad, da so se ji suhi udi ostro očrtavali.

"O, Bog ti odpusti, ženska neumna!" je zakričala velika Brigita in se zaradi trganja v desnem kolku s trudom postavila na noge. "Kaj le kličeš nesrečo, hudoba! Ne skušaj morja! Rajši nehaj s tem, da bodo utonili!" V njenih besedah so se zrcalili siloviti pokončujoči gibi pobesnele narave, slepe in vesele svojega divjanja. Besede so bruhale iz nje čudno srdito, kakor je od morja sem buril veter. Rezal je mrzlo, prezirno in ostro, kot žvižgajo preko bojnega polja svinčenke, ki jih neznani možje streljajo proti tistim, ki jih niso videli še nikdar nikoli. Marija Mullen je stala iztegnjenih rok. Ni se zmenila za veliko Brigito. Venomer je z rezkim glasom krikala: "Utonili bodo, utonili!" Kazalo je, da je tudi njo obšla blaznost, v kateri sta žalost in veselje izgubila svoj pomen in se pomešala v silnejši občutek. Morje se je začelo napenjati in razporjati v potoke pen.

Vihar je naraščal. Ljudje iz vasi so pritekli na obalo. Zbrali so se pri starkah na kamnitnem braniku. Kmalu je bil tu del roj rdečih kril in v črne rute zavitih glav. Okoli so se razpostavili moški. Zaskrbljeno so se pogovarjali in pogledovali ven na zahodno stran morja. Ob vsakem valu, ki se je razbil ob skalni obali, se je morje kopičilo vse silovitejše. Začelo je renčati, premetavati se in škripati, ko da bi škrtali pošastni zobje. Oživelo je in tulilo z neštetimi glasovi, ki so poslušalce navdajali z grozo in jih mamili, da so se z morjem vred občutili blazne. Obrazi so se jim pomračili in iz oči jim je sijal daljen žar. Kadar so spregovorili, so vpili. Bili so drug zoper drugega. Togotno so preklinjali. Roke na hrbtu so se prestopali po prodju in se nezaupno ozirali po morju, ko da se bo naslednjo minuto pognalo sem gor in jih pogoltnilo.

(Dalje prihodnjič)

—o—

MALI OGLASI

Iščem delavca

Delavca sprejmem za delo na farmi. Kdor ima kaj sposobnosti v tem, naj se takoj zglasi pri podpisanem.

Frank Leskovec
Clay St., Route 1
Geneva, O. (292)

Dve sobi v najem

Odda se sobo in kuhinjo, pripravno za par ali pečlarje. Oglasite se na 1148 Norwood Rd. (292)

POSEBNO za nekaj časa na North American hranilne knjižice plačamo veliko ceno za obleko, suknjo ali površnik. Vincent Brazis, lastnik, 1233-35 E. 74. St. (Wed. Fri. x)

Hiša naprodaj

Hiša za 2 družini, 6 sob spoda jin 6 zgorej; 7605 Aberdeen Ave. Za več podrobnosti vprašajte

F. J. Turk
LA SALLE REALTY
878 E. 185th St.
IVanhoe 6668. KEnmore 3153-W

Hiša je v najemu, zato ne nadlegujte ljudi, predno ste se posvetovali z nami. (291)

Stanovanje se odda

obstoječe iz 7 sob, furnez in garaža; vse na novo dekorirano. Vpraša se na 19811 Kewanee Ave. (290)

Soba se odda

s hrano ali brez. Vpraša se na 1081 E. 66. St. (290)

Stanovanje se odda

Odda se stanovanje, obstoječe iz 3 sob, kopališča in kleti. Vprašajte na 1096 E. 67. St. (290)

Prihranite si denar, ako naročite vaša božična darila sedaj. Mi vam jih shranimo do božiča.

NORWOOD APPLIANCE & FURNITURE
6104 St. Clair Ave.
819 E. 185th St.

OBLAK MOVER

Se priporoča, da ga pokličete, kadar se nameravate seliti. Delo garantirano in hitro. Pokličite nas, pa se bomo zglasili pri vas in povedali, koliko vas bo stala selitev. Obrnite se z vsem zaupanjem na svojega starega znanca

JOHN OBLAKA
1126 E. 61st St.
6122 St. Clair Ave.
HE 2730.

Sigrid Undset:

KRISTINA — LAVRANSOVA HČI

II.—ŽENA

Deček je imel debelo glavo, kar je razumljivo, kajti dve leti se je zdelo, da mu raste samo glava — zdaj pa je telo dobro dohitevalo. Bil je sicer prav razumen, toda govoril je zelo počasi, zakaj če je hitro govoril, je začel jecljati ali pa se mu je zapletal jezik in tedaj si ga je Margret rada privoščila. Kristina je bila temu dečku zelo naklonjena — čeprav je bil po Erlendovem mnenju vendarle prvorojenec njen ljubljenček — toda Gaute je bil poprej tako slaboten in bil je s svojimi laneno rumenimi lasmi in temno sivimi očmi nekoliko podoben njenemu očetu — in bil je materi srčno vdan. Nekam osamljen je živel med starejšima, ki sta se vedno tiščala skupaj, in dvojčkoma, ki sta bila še tako majhna, da sta imela še dojilje.

Zaj se je Kristina manj utegnila ukvarjati z otroki, in morala jih je več kot poprej in več kot druge žene prepuščati pestrnam — najstarejša dva pa sta že rajši tekala za možmi po dvorišču. O otrocih si ni več belila glave z nekdanjo bolestno nežnostjo — marveč se je igrala in smejala s svojimi sinovi, kadar jih je utegnila zbrati okrog sebe.

Tako okoli novega leta nekako je dospelo na Husaby pismo s pečatom Lavransa Bjorgulfssona. Bilo je spisano z njegovo lastno roko, prinesel pa ga je duhovnik iz Orkedala, ki je prihajal z juga; pismo je bilo torej dva meseca staro. Najzanimivejša novica v njem je bila ta, da je Lavrans zaročil svojo hčerko Ramborgo s Simonom Andressonom s Forma. Poroka je bila določena za križev teden na spomlad.

Kristina se je čudila brez konca in kraja Erlend pa je dejal, da je kaj takega pač pričakoval — že takrat, ko je bil izvedel, da je Simon Darre ovdovel in se po smrti gospoda Andresa Gudmundssona naselil na svojem dvoru v Silu.

V

Ko se je bil oče dogovoril, da Simon Darre vzame hčerko Lavransa Bjorgulfssona, je bil sin pristal na to kot na nekaj, kar mora tako biti. V njegovi rodovini je prej vedno vladal običaj, da so v takih stvareh odločevali starši. Razveselil se je bil, ko je videl, kako lepa in ljubka je nevesta. Sicer pa je bil prej zmerom teh misli, da bo dobro vozil s tisto ženo, ki mu jo izbere oče. S Kristino sta se po letih, premoženju in rodu dobro ujemala — in če je bil Lavrans nekoliko bolj plemenitega rodu, je bil zato Simonov oče nekoč vitez in dvorjan kralja Haakona, medtem ko je oni zmerom živel sam samcat na svojih dvorih. In Simon je zmerom videl, da se zakonci dobro ujemajo, če so enakega rodu.

Nato je prišel tisti večer v podstrešni sobi na Finsbrekkenu — ko so hoteli ljudje ugonobiti nedolžno mladenko. Od tiste ure nadalje se je pač zavedal, da ljubi svojo nevesto ne samo, kolikor je dolžan, ampak veliko bolj. O tem si ni kdo ve kaj belil glave — samo vesel je bil; sicer je videl, da je dekle nasproti njemu plaho in boječe, pa tudi o tem ni nič razmišljal. Nato so prišli časi v Oslu, ko je moral razglabljati o teh rečeh — nato pa tisti večer na podstrešju Fluginega dvora.

Zašel je bil v nekaj, kar bi se po njegovih mislih nikoli ne mogle zgoditi — med poštenimi ljudmi iz dobrega rodu in v sedanjih časih. Omotičen in zmeden se je opotekel iz svoje zaroke — na zunaj pa je bilo njegovo vedenje hladno, mirno in uravnovešeno, ko je z njenim in svojim očetom govoril o tej zadevi.

Tako se je bil postavil izven šeg in navad svojega rodu; nato pa je storil nekaj, kar je bilo v njegovi rodbini prav tako nezaslišano: ne da bi bil očeta sploh vprašal za svet, je zasnubil bogato mlado vdovo na Mandviku. Omamilo ga je, ko je opazil, dà je gospe Halfridi všeč — bila je bogatejša kot Kristina in iz bolj odličnega rodu, vnukinja barona Tora Haakonssona s Tunsberga, vdova viteza Finna Aslakssona — poleg tega je bila lepa in tako uglajenega in dvorjanskega vedenja, da se mu je zazdelo, kakor bi bile v primeru z njo vse ženske iz njegovega lastnega kroga kmetice. Preteto vendar, vsem skupaj bo pokazal, da lahko dobi najbolj gosposko ženo; njeno bogastvo in vse neno imetje je bilo večje in imenitnejše kakor pa imetje tistega Trondhjemca, po čigar krivdi je bila Kristina zabredla v sramoto. In vdova, to je prav in dobro, tu človek ve, koliko je ura bila — hudič naj še verjame na device —.

Opazil je bil, da ni tako enostavno, znajti se v svetu, kakor si je nekdaj domišljal doma na Dyfrinu. Tam je prav o vsem odločal oče in kakor je mislil on, tako je bilo prav. Res da je bil Simon nekaj časa v kraljevem spremstvu in da je služil za paža, doma pri očetovem hišnem kaplanu je bil dobil nekaj pouka — lahko se je torej pripetilo, da se mu je ta ali druga očetova trditev zdela nekoliko čudna. Sempatja se je očetu kajpada tudi postavil po robu — a bolj nekako za šalo in vsi so to tudi vzeli za šalo —. Le kako znaš biti pameten, Simon, je potem rekel oče in se zasmejal, z njim vred pa mati in bratje in sestre, ki niso nikdar nič ugovarjali gospodu Andresu. Zgodilo se je pa vse po očetovi volji; to se je tudi njemu samemu zdelo prav.

Tista leta, ko je bil poročen s Halfrido Erlingovo in živel na Mandviku, je od dne do dne bolj korenito spoznaval, da utegne biti življenje dokaj bolj spačeno in zapleteno, kot bi se bilo kdaj moglo sanjati gospodu Andresu Gudmunssonu.

Da ne bo mogel dobro voziti z ženo, kot jo je zdaj imel — tega bi Simon nikdar ne pričakoval. Globoko v svoji notranjosti je bolestno osupnil — če je pogledal ženo, ki je po ves dan hodila po hiši, tako lepa s svojimi pohlevnimi očmi, z usti, ki so bila tako sladka, dokler jih ni odprla — še nikdar ni bil srečal žene, ki bi bila nosila obleko in nakit s takšno ljubkostjo. In v temi in mraku noči je nejevolja zoper njo zatrla v njem vso mladost in svežost — bila je bolehna, imela je neprijetno sapo, njeno ljubkovanje ga je mučilo. Bila pa je tako dobra, da ga je bilo obupno sram, ampak vse v njem se je kar upiralo zoper njo.

Poleg tega je spoznal, ko nista bila še dolgo poročena — da mu ne bo mogla nikdar roditi živega, donošenega otroka. Opazil je, da se ona zbog tega še bolj žalosti kot on sam — kakor bi ga z nožmi zbodlo v srce, je bilo, kadar je pomislil na njeno usodo. Marsikaj mu je prišlo na uho — da je zato taka, ker jo je gospod Finn tako obdeloval z brcami in pestmi, da je večkrat dobila kakšno poškodbo. Gospod Finn je bil brezumno ljubosumen na svojo mlado lepo ženo. Sorodniki so mu jo hoteli odpeljati, Halfrid pa je trdila, da je dolžnost krščanske žene vztrajati do konca pri svojem možu, pa najsi bo tak ali inak.

Ker sta ostala brez otrok, je moral slednjič vsak dan znova občuditi, da živita na njenem posestvu, da on oskrbuje njeno bogastvo. Oskrboval pa ga je razumno in premišljeno. Toda tista leta je zraslo v njem hrepenenje po Formu, po rodnem dvoru matere njegovega očeta, ki bi ga moral od vsega početka prevzeti po očetu. Zdelo se mu je nekako, da je tam gori v godbrandski dolini skorajda bolj doma kot v Romeriku.

Ljudje so nadalje klicali njegovo ženo za gospo Halfrido, kakor se je imenovala v času svojega prvega moža, ki je bil vitez. Radi tega je še močneje čutil, da je samo njen oskrbnik na Mandviku.

Tako je napočil tisti dan, ko sta Simon in njegova žena sama sedela v sobi. Ena izmed dekel je imela malo poprej nekaj opraviti pri njima. Halfrid je pogledala za njo.

"Ne vem," je rekla, "ampak bojim se, da je Jorunn to poletje zanosila —"

Simon je imel na kolenih samostrel in si je dal nekaj opraviti pri zaklopu. Izmenjaval je vijak, ogledoval pero v notranjščini zaklopa ter odgovoril, ne da bi bil dvignil glavo:

"Da. In otrok je moj."

Žena ni ničesar rekla. Ko se je čez nekaj časa ozrl proti njej, je mirno sedela in šivala, prav tako zatopljena v svoje delo, kakor je bil on poprej zatopljen v svoje.

Simonu je bilo od srca žal, da je bil tako razžalil ženo, in žal, da se je bil spečal z dekletom, jezilo pa ga je tudi, da si je bil naprtil očetovstvo. Kar se njega tiče, si ni bil docela v svesti, da je res on oče — Jorunn se je dala zlahka dobiti. Prav za prav je ni nikdar maral; bila je grda, imela pa je dobro namazan jezik, pogovori z njo so bili zabavni in kadar je prošlo zimo pozno prihajal domov, ga je zmerom čakala ona. Prenaglil se je bil z odgovorom, misleč, da bo žena pričela tarnati in ga dolžiti. To je bila neumna misel, saj bi bil moral vedeti, da se ima Halfrid za vse preveč vzvišeno nad takimi stvarmi. Toda zgodilo se je — in svojih besed ne mara zanikati. Tako se je torej moral, če je hotel ali ne, vdati v to, da se bo imenoval oče otroka svoje dekle.

Halfrid je spet omenila to stvar šele čez leto dni; tedaj ga je neki dan vprašala, če ve, da se bo Jorunn omožila na Borg. Simon je prav dobro vedel za to, saj ji je bil sam dal balo. Žena ga je vprašala, kje bodo vzgajali otroka. Pri materinih starših, kjer je zdaj, je odvrnil Simon. Tedaj je rekla:

"Meni se pa zdi, da bi se bolj spodobilo, ako bi tvoja hči doraščala tukaj na tvojem dvoru."

"Na tvojem dvoru, misliš reči?" je vprašal Simon.

Ženin obraz je preletel lahen trepet.

"Saj dobro veš, soprog, dokler sva oba živa, si ti gospodar tu na Mandviku," je rekla.

Simon je stopil k njej in ji položil roke na rame:

"Ako zares misliš, Halfrid, da boš mogla trpeti prisotnost tega otroka tu pri nama, ti bom za tvojo velikodušnost zelo hvaležen."

Ta predlog mu ni bil pogodu. Otroka je bil že nekajkrat videl — bilo je precej grdo dekletce, in ni mogel najti kake podobnosti s seboj ali s kom iz svoje rodovine. Verjel je manj kot kdaj poprej, da bi bil njen oče. Tudi ga je hudo vznejevoljilo, ko je zvedel, da je bila Jorunn malčico krstila po njegovi materi za Arngjerdo, ne da bi bila njega vprašala za dovoljenje. Zdaj pa se je le moral vdati Halfridi. Vzela je otroka na Mandvik, mu preskrbela dojiljo ter je sama skrbela za to, da ni malčici nič manjkalo. Kadar ji je otrok prišel pred oči, ga je tupatam celo vzela v naročje in se prijazno in ljubeznivo ukvarjala z njim.

Ta pa ima ja dovolj velik klobuk. — Prav za prav to je slamnik, ki je največji kar jih je bilo še spletenih iz listja "cogollo palme." V senci tega velikega slamnika je Maria Luisa Lema iz San Juan, Puerto Rico.

Kljub silnemu razdejanju po nemških bombah v Londonu, pa razni uradi še vseeno poslujejo, čeprav med razvalinami. To je en primer, kjer mlada uradnica odgovarja na telefonski klic iz urada sredi razvalin.

NAJBOLJ PRIPRAVNO BOŽIČNO DARILO

Fini "CUSTOM-CRAFT" FUR COAT, narejen po vaši meri ali fina "STERLING" suknja iz čisto volnenega blaga, katere lahko naročite pri meni direktno iz tukajšnih tovaren, po veliko nižjih cenah, kakor kje drugje v Clevelandu. Brez skrbi se lahko zanesete, da vas bom pošteno in z veseljem postregel.

Prosim, pošljite mi vaš naslov ali telefonirajte, da vas peljem v tovarno in to, če kupite kaj ali ne. Vam se priporočam!

BENNO B. LEUSTIG
ENdicott 3426 1034 Addison Rd.

Razpis delničarske seje

V smislu pravil se razpisuje letna delničarska seja Slovenske Delavske Dvorane na Prince Ave. za dan 29. decembra, 1940 ob 2. uri popoldne v navadnih prostorih. To obvestilo je uradno obveščenje vsem delničarjem in zastopnikom društev.

DIREKTORIJ SDD NA PRINCE AVE.

UČITE SE ANGLEŠČINE

iz Dr. Kernovega

ANGLEŠKO-SLOVENSKEGA BERILA

"ENGLISH-SLOVENE READER"

kateremu je znižana cena in stane samo: **$ 2.00**

Naročila sprejema

KNJIGARNA JOSEPH GRDINA
6113 St. Clair Ave. Cleveland, O.

Previdni in gospodarski ljudje

vedno najprej pogledajo

OGLASE

v

Ameriški Domovini

in potem gredo kupovat k trgovcu, ki v tem listu oglašuje.

Trgovci, zavedajte se nakupovalne moči slovenskega naroda in oglašujte svoje blago

v

AMERIŠKI DOMOVINI

Izplačalo se vam bo!